

Bilag.

Justitsministeriet.

København, den 15. Maj 1946.

I Anledning af de Drøftelser, der har fundet Sted i Udvalget vedrørende § 23 i Forslaget til Lov om borteblevne, skal jeg hermed uddybe de af mig tidligere anførte Argumenter for den af mig foreslaaede Affattelse fremfor den i Kommissionsudkastet foreslaaede:

Efter nugældende Ret er der ikke Grundlag for Skilsmisse i det af Ægtefællen efter Opnaaelse af Skilsmisse paa Grund af Borteblivelse i Henhold til Ægteskabsloven af 1922 § 57 indgaaede nye Ægteskab, selv om den forsvundne Ægtefælle kommer tilbage, og Justitsministeriet har ingen Erfaringer for, at denne Ordning skulde have virket uheldigt.

Det maa dernæst erindres, at det gamle Ægteskab efter Kommissionsudkastet ikke vaagner op, selv om det nye opløses ved Skilsmisse. Der vil derfor være Mulighed for Misbrug, dersom Bestemmelsen affattes som foreslaaet i Kommissionsudkastet, idet hver af Ægtefællerne i det nye Ægteskab vil kunne benytte den borteblevnes Tilbagevenden som Paaskud til at faa det nye Ægteskab opløst, selv om Ægteskabet med den borteblevne ikke ønskes fornyet.

En Affattelse som i Kommissionsudkastet foreslaaet vilde endvidere medføre, at der blev Hjemmel til Ophævelse af et Ægteskab i Tilfælde, hvor Ophævelsen ikke skyldes Sagsøgtes Forhold, og uden at nogen Ændring af de ved Ægteskabets Indgaaelse bestaaende Forhold er indtraadt, hvilket er i Modsætning til de hidtil anerkendte Skilsmissegrunde i dansk Ret.

Under Henvisning til det anførte vil jeg stadig mene, at den af mig foreslaaede Affattelse vil være den mest rationelle.

A. L. Elmquist.

Bilfeldt.

Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om borteblevne.